

ראוחו בית דין פרק שלישי ראש השנה כו. עין מוצאה נר מצווה

אבל שנות נא. ואלה למלמינו נס"ק דנ"ג (ו' טו.) סmons פטוקס סמסויה ימי קורול מומס אל צלון וירטל מהר עמו נגידו ונול' ניס קוילין יהד מתתגמיאין יהד:

שוו מילוטה וככז' זו נמקות ב传达 טה. סתוקינה כו^אן ו^בן
בצופר: לך מהיריך צופר. מירילך קוח: וממיהלך כו. דמה ל'
קוף כלול מילוט ומה לי מהילה כלול קוף ומילוט דבוי גלומותי
מלטוטיסס זיין דז'וינט: פקע גלטוטונג. נספוחה צלפני מתרועשה:

דליך נס מהולס נמי נלמ' חעל מילקוקס
לכיס וס וס הילגנעם וס הילגנעם ומס
ונאונגן לקרוון איטיס דטשולס קפמאו
ומתני' דילוקט זטשולס זטשולס זטשולס
שו ה מז פיע' מאלהטס
(זאגאַן) דעןן דבלטשונא ליל צויזע
לקירוטס קווילע וככל מי קהילע זידע
לקירוטס מקראין הוועו נמנשנו מלענינו
בכירות האתקיטי טיסוי מקראין הווי מוי
דאסון זיינע ווועט מי צהילע זיינע:
במאן מציגין הו היזם תחלה
טעניך גאנטער זאָר זאָר זאָר
לכדי יוקצע דטלטמלען פֿאָק (דב' ג').

בברבר הביאו בדערז, ושיין צפומת;
אלמא בין דחביב יתיכן אונטערן זיין;
לעפנאי יתכליל הובמניג זיין;
קורהן) ושנים מותרגנאי זיין;
קרוא ואחד מתרגם זיין;
דריערבכ קלא אַלאָן זיין;
גברי בי משתחמעי והאַה זיין;
או לתוכ הדות או ל-
שופר שמען זיא אַם;
זיא אַמאַי ליפוק בר-
מיהוּלְרְטְּסְטְּוֹלֶה זאמָן;
מהדרדי לא פסקנן תְּשִׁין זאמָן;
אַמְּאַי תיסלק ליה בר-
ומשך בשנייה כשתים
ונחיתת פה התנן; ושותי
וחורי קל מי משתחמעי זאמָן;
בדיבורו אחד נאמרו כ-
לדבר ובין האון ב'ולוּן זאמָן;
בשפּר לויימרא דרכּי שי זיא
תיחילת חקעה ציא זיא;
בלא סוף תקעה ציא
ומשך בשנייה כשתים
ומחיקת פֿעַלְעַת זאמָן;
זאמָן זאמָן זאמָן זאמָן זאמָן;
זאמָן זאמָן זאמָן זאמָן זאמָן;

דלעrgb קלאַ אַלְאָ לא משהמעי מחריג נברוי מי משותמעו והא קורא ואחד מהרגום יבז (קורין) ושנים מחרגמוץ לסייע איבצען יבצעלן יובגען אלמא ביזן דחביב וויב דחביב היבב דעתיה וש ומתנענויות בשל כורב בסוף: מא שנא החם דותב ומ"ש הכא דקספּ אַיבּעַד כקספּ הוא דכתיב יעשה לך שני היצירות כספּ וא החסה על ממןן של ישראל החם נמי נעבד דקספּ אַפְּילַע כב פפא בר שמואל סבר למייד עוכדא כמותנאי אין אלא במקומם שיש חזירות אין שופר אין כבוי חלפה באכזרי רובי חנניא בן חזון כביסני חכםים אמרו לא היו נתנו לנו רבנן אין אלא בשעריו מורה ובכבר ואיתימא רבי יהושע בן לוי מא קראה דכתיב י' הרדרעו לפני המלך ה' לפני המלך ה' הוא דבעין החזו בעלהמא לא: שוה הוובל לר' להתקעה ולרכבות כ': בבוראן מצלען האידנא זה הוום החלת מעישך וכורן ל' אליעזר דאמר י' בתשרי נברא העולם מהיב רב עינא שוארה לברכות והא איבא והו היום החלת מעישך זבורן לויים בכובול ליהא כי קתני אשרא רבי ישיא בריה דרב שמואל בר צחק הא דהן שוה הוובל לר' להתקעה רבבי אליעזר וראי אליעזר בין דאמר בתשרי נברא י' יומם חלהת מעישך רב שאנון דרב' איתא אשואא: מותני' שופר שנסדק ורבכו פסול י' דיביך

ה' נ' שאלת מורה לאחנן און יילא סכטן מה טאנט וויל' מאהר טמלה עד צויה
געניזה ווועט. מאהן פיטלן זיין פראילען, וויל' קאָפַט קאָרְבָּן גִּינְזֶר טַמְבָּן,
ה' קאָפַט טוֹבָה גַּלְמָעָן כל' זונְדָה זונְדָה גַּמְלָעָן צְבָּעָן צְבָּעָן
ד' זונְדָה, מֵרַיְמָה-הַדְּבָרִין קַץ גַּלְמָעָן צְלָל נְזִיקָס, מַחְיוֹן וְכַשְׁעִין יוֹצָא
(ב) בעין בחזירותה וקול שופר א貝ל בונולקן לא, שוה זונְדָה לְהַקְשִׁה וְלִבְרָהָה, פִּי,
שריר נבָּא הַשְּׁלָמָה, ווּבוֹקָען ואון טן שוה זונְדָה לְהַקְשִׁה וְלִבְרָהָה, והאַבָּאָה זוּ הַיּוֹם

מסורת הש"כ

תורה או רוח השם

1. בדור הראשון היה השם
לקישור – שפה.
2. שמו של יacob היה
לקישור – אבש רוח.
וברוחם היה
אליהו.
3. השם היה לך
ושומרתך ספק לך
העשה אתה והוא
למתקין תרעה ותְּעִירָה
את המגנוות.

בסדר

4. בזאת גבורתו קול של
הירושלמי קומפלקס
תחליבי.

הנחות רב"ה
(ט) נב' וו"מ אין מה
נקני ונטנו הדבר
חכמים:

לפני הפלר ג', (למי מעשין, בר אלייזור ו'

